Írta: Administrator
2013. december 24. kedd, 18:25 - Módosítás: 2013. december 24. kedd, 18:59

Telnek múlnak a napok, s lassacskán minden évben eljutunk az egyik legszebb ünnepkörhöz, Karácsonyhoz. Karácsony a szeretet, a béke, a megváltásunkért földrászállott gyermek eljövetelének ünnepe. Jézus Krisztust gyenge gyermekként láthatjuk a betlehemi szegény jászolban. Hosszú évek óta megemlékezünk plébániánkon is Jézus eljövetelére hol hosszabb, hol rövidebb verses, énekes műsorok, vagy mint ahogy azt idén tettük pásztorjáték formájában.

A pásztorjátékot Szenteste délutánjára azok a novai diákok tanulták meg és adták elő Tóth András atya kérésére és vezetésével, akik jelenleg is rendszeres templomlátogatók. Mindössze heten. A hét diák Gubinecz Ákos koordinálásával szép dalokat is adott elő. Az előadás egyszerűsége, a kevés számú szereplő dupla szereposztása több kérdést is felvetett, több kérdésre is felhívta a csekély számú érdeklődő figyelmét, mindeközben elénk tárva az Úr eljövetelének egyszerű mivoltát.

A korábbi években volt már nagyobb számú szereplő is Karácsonykor, azonban idén e diákok mindannak ellenére készültek, tanultak, majd kiálltak szerepelni ezzel tanúságot téve hitük mellett, hogy eközben tisztán meglátszott, hova ért a hajdani nagyszerű Nova! A személytelenség, a közömbösség oly szintre jutott sajnálatos módon, hogy a bérmálkozáskor az oltár szent színe előtt letett eskü ellenére nemcsak a templomtól, az Uristentől fordult el a nép, hanem már saját közösségére, saját közösségének jövőjére, saját unokáira, gyermekeire, testvérére sem kíváncsi, teljesen hidegen hagyja a többséget... Jaj neked Nova! Az ószövetségi nép évszázadokon át várta a megígért Megváltót, ki Betlehemben hozzánk érkezett, majd népe elárulta, keresztre feszítette bűneinkért, de harmadnapra feltámadott! Nova! Feltámadsz-e valamikor is közömbösségedből vagy mint élő, egymást segítő közösség mindörökre elveszel??? Ez csak a község lakóin múlik! Nézzünk lelkiismeretünkbe, gondoljuk át, hogy az elmúlt években mire is tettünk nem egyszer esküt, s végül gondolkodjunk el jövőnkön, eljövendő utunkon! Ne csak akkor tegyük ezt, amikor bajban, betegségben segítségre van

szükségünk! Akkor lehet, hogy már késő! Nézzünk magunkba, s próbáljuk felfogni, megérteni és magunkévá tenni a betlehemi gyermekből áradó szeretetet! Ha ezt magunkban elérjük, akkor közösségünk is újra felvirágzik!

Addig is a mai előadásban szereplő gyermekeket dicséret és hála illeti! Ők megmentették maguknak a Karácsonyt! Tegyük ezt mindnyájan!

KÉPEK elérhetők a Galériában!